

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **D. F.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. října 2018, č. j. KUKHK-28761/DS/2018/Dr,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 3. 8. 2018, č. j. MMHK/135799/2018, jímž zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ke dni 15. 4. 2018, potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobní námitky rozdělil do dvou okruhů. V prvním z nich namítal, že žalovaný nerespektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky - rozhodnutími jiných odvolacích správních orgánů, která jsou dle jeho názoru na posouzení jeho věci přílehlavá. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, a rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Citovaná rozhodnutí se vztahovala ke skutkově obdobným věcem, přičemž uvedené správní orgány u jednotlivých rozhodnutí posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních). Konstatované závěry správních orgánů obsažené v citovaných rozhodnutích, o vadách pokutových bloků způsobujících jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, tak měl vzít v potaz i žalovaný. Žalobce se domnívá, že mezi krajskými úřady by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. V tomto směru poukázal na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech shodných či obdobných postupovat a rozhodovat shodně.
3. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti konkrétním podkladům (jednotlivým pokutovým blokům), které považuje za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Úvodem poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních jiných účastníků (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která učinil přílohou své žaloby a která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle názoru žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle jeho názoru nesprávný.
4. Žalobce uvedl několik příkladů nezpůsobilosti podkladu pro rozhodnutí při jednání přestupců (konkrétně při překročení nejvyšší povolené rychlosti a „porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem“) a vymezil, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto vzorových případech nedostatečné. Zdůraznil, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
5. Dále popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů v jeho případě, konkrétně pokutových bloků ze dne 15. 4. 2018, 8. 8. 2017, 14. 6. 2017, 9. 10. 2016, 28. 1. 2016 a 16. 10. 2015. Přestupkové jednání se v pěti případech týkalo překročení nejvyšší dovolené rychlosti a v jednom případě držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla. Vznesené námitky byly ke všem pokutovým blokům v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení:

6. Nejdříve uvedl, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
7. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou vlivem zápisu nečitelné (není např. zřejmé, „*zda za číslovkou je uvedeno hod či třeba km*“) nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti absentuje nebo je dle žalobce zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18 zákona o silničním provozu, či § 7 téhož zákona, nikoli však jakého bodu či písmena.
8. V kolonce 6 je dle žalobce uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl dopustit a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli (u bloku ze dne 15. 4. 2018 je chybně uvedeno číslo právní normy - namísto 2000 je uvedeno pouze 200, což žalobce považuje za vadu značnou). Dále namítá, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a že údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
9. V kolonce 7 nebylo v případě pokutového bloku ze dne 8. 8. 2017 přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
10. Vyjma pokutového bloku ze dne 15. 4. 2018 není u ostatních pokutových bloků (v kolonce 7 nebo 8) přezkoumatelným způsobem uvedena výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují.
11. V kolonkách 8-9 (či v případě pokutového bloku ze dne 15. 4. 2018 a ze dne 8. 8. 2017 v kolonkách 9-11) není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí přestupcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřejmý ani podpis přestupce. V případě pokutového bloku ze dne 15. 4. 2018 je v kolonce 11 jako datum převzetí rozhodnutí přestupcem uvedeno datum 15. 3. 2018, což je o měsíc dříve, než měl být přestupek spáchán.
12. Žalobce tak zpochybňuje způsobilost výše uvedených pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž je uvedeno, že pokutové bloky nelze posuzovat s rigidní přesností, přesto by však mělo být konkrétní jednání v bloku popsáno dostatečně určitě tak, že nebude zaměnitelné s jednáním jiným. Stane-li se tak s pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. Podle názoru

žalobce tak nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ shora citovaných pokutových bloků.

13. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a zavázal jej k náhradě nákladů řízení žalobci.
14. Žalobce současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Této žádosti krajský soud vyhověl usnesením ze dne 11. 12. 2018, č. j. 30 A 144/2018-55, které nabylo právní moci dne 17. 12. 2018.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány včetně specifikace všech přestupkových jednání žalobce. Plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, v němž se věci podrobně zabýval.
16. Žalovaný setrval na stanovisku, že pokutové bloky spolu s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečným a přesvědčivým podkladem pro záznam bodů v rámci bodového hodnocení řidičů tak, jak byly do karty řidiče žalobce zaznamenány. Jednotlivé pokutové bloky obsahují všechny náležitosti a informace (tj. popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce s tím, že s ohledem na specifika blokového řízení lze přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena) v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu (viz jeho rozsudek ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ani žalovaný nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O věci usoudil následovně.
18. Ze spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Současně požádal o doplnění spisového materiálu o rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z přestupků. Správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí (pokutové bloky), na jejichž základě byly žalobci provedeny záznamy bodů a svým rozhodnutím ze dne 3. 8. 2018 námitky žalobce proti záznamu bodů zamítl jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění podrobně zrekapituloval obsahy jednotlivých pokutových bloků a konstatoval, že všechny jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce). Ke kopiím pokutových bloků se krajský soud vyjádří níže při vypořádání žalobních námitek.

19. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
20. Pokud žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Uvedené stanovisko vyslovil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, který konstatoval, že: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
21. V návaznosti na shora uvedené krajský soud konstatuje, že první žalobní námitka je zcela abstraktní a obecná bez konkrétní souvislosti s osobou žalobce, netýká se skutkových okolností projednávané věci. Obecnost této žalobní námitky znemožňuje soudu, aby na ni konkrétněji reagoval. Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by uvedl souvislost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Žalobce v žalobě namítal, že těmito důkazními prostředky měla být výše označená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek (viz výše bod 2. tohoto rozsudku), která přiložil ke své žalobě.
22. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce ve svém odvolání uvedl: *„Správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti ve své úřední činnosti a mají tedy povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje a Jihočeského kraje, které se v obdobných případech zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.“* Žalobce jednak žádné z rozhodnutí těchto krajských úřadů ve svém odvolání nespécifikoval a rovněž žádné z nich nepřiložil ke svému odvolání. Nebylo tak zřejmé, o jaké vady podkladů se mělo jednat, jakou mají souvislost s věcí žalobce a jaké závěry z toho měl žalovaný vyvodit. Krajský soud konstatuje, že to není zřejmé ani jemu. Uvedená rozhodnutí se týkají jiných přestupců, nemají žádnou přímou souvislost s osobou žalobce, ani skutkovou souvislost s nyní projednávanou věcí, přičemž žalobce ani v žalobě žádné bližší vysvětlení neposkytl. Je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany účastníka, která vede správní orgány, a poté i soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat.

23. Druhý okruh žalobních námitek se týkal přezkumu konkrétních pokutových bloků žalobce.

Podle § 123f zákona o silničním provozu (1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

24. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následovně: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.*“
25. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).
26. V konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu se uvádí (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „*rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti,*

které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“ Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, dále uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

27. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
28. Je třeba zdůraznit, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
29. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a není tedy zřejmé komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit

přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Žalobce v tomto směru poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Žalobce se však mylí, pokud z citovaného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku jmenovaný soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce...Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“

30. V dané věci posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem v šesti případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 15. 4. 2018, 8. 8. 2017, 14. 6. 2017, 9. 10. 2016, 28. 1. 2016 a 16. 10. 2015. Krajský soud ověřil, že na všech citovaných pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, adresa místa jeho pobytu, je uvedeno ověření totožnosti dle občanského (nebo i řidičského) průkazu. Zároveň je na všech pokutových blocích podpis žalobce (to ostatně ani nerozporoval) s tím, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a datum převzetí uvedeného dokladu žalobcem. Každý pokutový blok je opatřen otiskem razítka Policie České republiky nebo příslušné městské policie. Krajský soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru krajského soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci.
31. Ve vztahu ke kolonce č. 5 žalobce namítal, že na všech pokutových blocích není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, místo spáchání přestupku, skutková podstata přestupkového jednání, právní kvalifikace je stanovena zkratkovitě a znemožňuje identifikaci konkrétní porušené právní normy. Krajský soud po provedeném přezkumu pokutových bloků konstatuje, že přestupek ze dne 15. 4. 2018 se stal v 11:05 hod., ze dne 8. 8. 2018 v 16:10 hod., ze dne 14. 6. 2017 v 10:30 hod., ze dne 9. 10. 2016 v 9:10 hod., ze dne 28. 1. 2016 v 9:30 hod. a ze dne 16. 10. 2015 ve 13:59 hod. Všechny tyto údaje jsou zřetelně uvedeny na dílčích pokutových blocích. Námitka nezjištění doby spáchání přestupku tak neobstojí.
32. Krajský soud nemá rovněž pochybnosti o popisu místa, kde mělo dojít ke spáchání předmětných přestupků. Z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu nevyplývá, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo nutné na pokutovém bloku vypisovat např. číslo popisné domu nebo jiné stavby v ulici (nebo v obci, pokud ta na ulice členěna není), u něhož (nebo poblíž něhož) mělo k přestupkovému jednání dojít; stejně jako není nutné vypisovat, kterým směrem přestupce jel, či kilometrové místo komunikace. Takové požadavky považuje krajský soud za nedůvodné, míjející se se smyslem blokového řízení, kterým je rychlé vyřízení přestupku na místě za situace, pokud přestupce spáchání přestupku uznává a s vyřízením věci formou blokového řízení souhlasí. Všechny pokutové bloky, proti kterým žalobce brojí, obsahují název obce, v níž ke spáchání přestupku došlo, jakož i další bližší specifikaci (název ulice, někdy i č.p. domu, před kterým se přestupek stal (např. přestupek ze dne 28. 1. 2016) nebo jiné označení budovy či komunikace nebo směru jízdy (např. přestupek ze dne 16. 10. 2015

nebo ze dne 14. 6. 2017). Krajský soud tak má za to, že místa spáchání přestupků byla ve všech případech specifikována pečlivě a dostatečně určitě. Pouze na pokutovém bloku ze dne 8. 8. 2018 je k místu spáchání uvedeno: „ul. K Zastávce“, avšak vzhledem k tomu, že v kolonce 9 je jako místo vydání rozhodnutí uvedeno HK, a rovněž z otisku úředního razítka je zřejmé, že pokuta byla ukládána Městskou policií Hradec Králové, nelze mít pochybnosti o tom, že k přestupku došlo v Hradci Králové, v ulici K Zastávce (viz výše citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu k možnosti používání zkratk). Navíc lze předpokládat, že pokud by na pokutovém bloku byly ze strany policistů uvedeny chybné nebo neurčité údaje ohledně místa spáchání přestupku, přestupce by takový pokutový blok nepodepsal. Pokud tak učinil, dal tím nepochybně najevo svůj souhlas s jeho obsahem, tedy i s tím, že obsah pokutového bloku je pro něj srozumitelným.

33. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku týkající se nedostatečné právní kvalifikace přestupků. Žalobce pouze ve zcela obecné rovině namítal, že z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinnostmi stanovenou zákonem.
34. Krajský soud tak má za prokázané, že žalobce dne 15. 4. 2018, dne 8. 8. 2017, dne 9. 10. 2017 a dne 16. 10. 2015 spáchal přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu (tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h). Lze přitom vycházet nejen z odkazu na znění citovaného ustanovení, které je uvedeno na všech dotčených pokutových blocích, ale i z toho, že všechny pokutové bloky zároveň obsahují i další specifikaci předmětných přestupků, a to: „*rychlost v obci 50/67/64 km/hod*“, „*překročení povolené rychlosti o 15 km/h*“, „*rychlost v obci 50/65/62*“ a „*překročení rychlosti mimo obec 90/122/118 km/hod*“, jež ve spojení se shora uvedeným činí situaci zcela nespornou. Na všech těchto pokutových blocích je navíc zmíněno porušení ustanovení § 18 odst. 3 nebo 4 zákona o silničním provozu a je na nich uvedeno, že přestupce spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 citovaného zákona. Dne 14. 6. 2017 žalobce spáchal přestupek dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení), přičemž na pokutovém bloku je uvedeno: „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb. řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj“. Pokuta byla v tomto případě udělena dle ustanovení § 125c odst. 1f bod 1 zákona o silničním provozu (jak rovněž vyplývá z předmětného pokutového bloku). Dne 28. 1. 2016 žalobce spáchal přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu (překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více), přičemž v pokutovém bloku je uvedeno „*nedodržel dovolenou rychlost v obci r 50/73/70 km/h*“. V případě pokutového bloku ze dne 15. 4. 2018 nelze jednoznačně určit, zda číslo právní normy je uvedeno ve tvaru 200 (namísto 2 000), jak tvrdí žalobce, stejně tak je možné konstatovat, že uvedený záznam „*zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p.p.*“, je ve správném tvaru, tedy, že za lomítkem je uveden rok 2000. Uvedená skutečnost sama o sobě nepředstavuje nezpůsobilost uvedeného pokutového bloku jako podkladu pro rozhodnutí.
35. Lze uzavřít, že informace o předmětných přestupcích tak, jak jsou popsány ve všech pokutových blocích, nevyvolávají pochybnosti o právní kvalifikaci jednání, za která byly žalobci pokutové bloky vydány. Krajský soud na závěr podotýká, že není nutné trvat vždy na formulaci právní kvalifikace „§ 18 odst. 4 nebo § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, jak požadoval žalobce. Je třeba trvat na tom, aby

bylo každému po přečtení údajů na pokutovém bloku na první pohled zřejmé, jakého jednání se pokutovaný řidič dopustil a na základě jakého ustanovení zákona o silničním provozu je v takovém případě pokutován. Všechny údaje napsané na pokutových blocích zcela jasně určují, jakého přestupku se žalobce dopustil a jaká sankce mu za uvedené jednání byla uložena. Ani tato námitka není důvodná.

36. Žalobce dále namítal, že v případě pokutového bloku ze dne 8. 8. 2017 nebylo přezkoumatelným způsobem v kolonce 7 uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. Této námitce nelze rovněž přisvědčit. Na všech výše uvedených pokutových blocích, tedy i na pokutovém bloku ze dne 8. 8. 2017 je tento údaj v kolonce 7 vyznačen zcela zřetelně, neboť z uvedených možností úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte) je nade vší pochybnost škrtnuto slovo úmysl.
37. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku, že na pokutových blocích nebyla přezkoumatelným způsobem uvedena výše uložené sankce. Údaj o výši sankce je na všech pokutových blocích vyznačen zřetelně a čitelně, a to jak číselně, tak i slovy.
38. Poslední výhrada žalobce směřovala proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí (pokutového bloku) účastníkem byla dle jeho názoru uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, ze kterého také není zřejmý podpis účastníka. Při posouzení této námitky lze odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud uvedl: *„Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o sobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udělující pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit.“* Přestože se citovaný nálezn Ústavního soudu vztahuje k předchozí právní úpravě (účinné do 30. 6. 2017), lze jej aplikovat i na novou právní úpravu, neboť její smysl a účel spočívající v nutnosti identifikovat oprávněnou úřední osobu zůstává stále stejný. Ve světle těchto závěrů shledal krajský soud i tyto žalobní námitky nedůvodnými. Na všech dotčených pokutových blocích je uvedeno

místo, kde byly sepsány, podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo (na pokutovém bloku ze dne 8. 8. 2017 není uvedeno služební číslo oprávněné osoby, její podpis není na první pohled dostatečně čitelný, dle názoru krajského soudu však nelze pochybovat o tom, že uvedený blok, který je opatřen úředním razítkem, vydal kompetentní správní orgán a podepsala kompetentní pověřená úřední osoba), datum vyhotovení pokutového bloku, a všechny tam uvedené údaje jsou stvrzeny čitelným podpisem žalobce. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že na pokutovém bloku ze dne 15. 4. 2018, je v kolonce 11 (tj. datum převzetí části B bloku žalobcem) uvedeno datum 15. 3. 2018. Dle krajského soudu je datum 15. 4. 2018 napsáno ručně stejným způsobem jak v kolonce 9 (datum vydání pokutového bloku), tak v kolonce 11, a nelze pochybovat o tom, že v případě označení měsíce, se jedná o číslovku 4.

39. Krajský soud nepřehlédl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí, zřejmě chybou v psaní, uvedl u dvou pokutových bloků jiné datum, a to 1. 11. 2017, namísto správného 8. 8. 2017 a 12. 6. 2018, namísto správného 14. 6. 2018 (v prvostupňovém rozhodnutí jsou všechny pokutové bloky správně označeny, jako takové jsou založeny ve správním spisu a rovněž správně jsou specifikovány v žalobě). Ve správním spisu se žádné pokutové bloky znějící na jméno žalobce ze dne 1. 11. 2017 a ze dne 12. 6. 2018 nenacházejí, nejsou ani uvedeny v žalobcově záznamu bodů do registru řidičů. Krajský soud uvedené pochybení žalovaného, na které ostatně žalobce ani neupozornil, považuje za chybu v psaní, neboť jinak čísla předmětných pokutových bloků včetně jejich série, identifikace přestupkového jednání a všechny další náležitosti, odpovídají údajům na pokutových blocích se správným datem (v napadeném rozhodnutí jsou ve shodě s prvoinstančním rozhodnutím a v souladu se správním spisem správně označena i čísla jednací oznámení předmětných přestupků ze strany policie). Ani z uvedeného administrativního pochybení na straně žalovaného nelze dovozovat nezpůsobilost předmětných pokutových bloků jako podkladů pro rozhodnutí. Řízení u správního orgánu prvního stupně a řízení o odvolání totiž tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80).
40. Krajský soud dospěl k závěru, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
41. S ohledem ke shora uvedené krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

42. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval

a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. listopadu 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu